

GODOVI IN SVETE MAŠE V MESECU FEBRUARJU

1.2.	S	Brigita Irska	18.30	- v dober namen
2.2.	N	Gospodovo darovanje 'svečnica'	7.30	+ Regina, Obrulovi, Drago Sep in Simon Sevšek
			10.00	+ Jože Hecl
3.2.	P	Blaž, mučenec	18.30	+ Mihael in Frančiška Repolusk, Stanislav Stojnšek in Slavek Ornik
4.2.	T	Oskar in Gilbert	18.30	+ Marjan Korbar
5.2.	S	Agata, devica	7.30	- po namenu
6.2.	Č	Japonski mučenci	18.30	- za zdravje v družini
7.2.	P	Koleta, redovnica	18.30	+ Karel, Roman in Elizabeta Sep
8.2.	S	Prešernov dan	18.30	+ družina Kepnik, Cajnko in Mirjana Slak
9.2.	N	5. nedelja med letom	7.30	- pokojna teta
			10.00	- za zdravje in srečo v družini
10.2.	P	Sholastika, redovnica	18.30	- za farane in blagoslov naših družin
11.2.	T	Lurška Mati Božja	18.30	+ starši Vida in Srečko Švajger
12.2.	S	Evlalija (Erna)	7.30	- po namenu
13.2.	Č	Jordan Saški, redovnik	18.30	+ Križovnikovi, babica Julka in Martin
14.2.	P	Valentin (Zdravko)	18.30	+ Marija Jarc
15.2.	S	Klavdij, redovnik	18.30	- po namenu
16.2.	N	6. nedelja med letom	7.30	- za farane in dobrotnike župnije
			10.00	+ Vida Kavšek in Rosana Marušič
17.2.	P	Serviti, redovniki	----	-----
18.2.	T	Flavijan, škof	----	-----
19.2.	S	Konrad, spokornik	----	-----
20.2.	Č	Fatimska pastirčka	18.30	- po namenu
21.2.	P	Peter Damiani, škof	18.30	+ Jože, Fanika in starši Pliberšek ter Mirko in Milka Potočnik
22.2.	S	Sedež apostola Petra	18.30	- v zahvalo in za pokojne sorodnike
			7.30	- za farane in dobrotnike župnije
23.2.	N	7. nedelja med letom	10.00	+ Ožbej Sekolovnik
24.2.	P	Matija, apostol	18.30	+ Dešmanovi
25.2.	T	Tarzij in Valburga	18.30	+ Julčka Arnuš
26.2.	S	Aleksander (Branko), škof	7.30	- po namenu
27.2.	Č	Bazilij in Prokopij	18.30	+ Henrik in Kristina Petiner ter sorodniki
28.2.	P	Roman, opat	18.30	+ Jože Bučar
1.3.	S	Albin (Zorko), škof	18.30	- po namenu
2.3.	N	8. nedelja med letom	7.30	- za farane in dobrotnike župnije
			10.00	+ Stanko in Zlatka Ozim

Spletna stran Župnije Ruše: <http://www.zupnijaruse.si>

Telefon: 02 661 50 71, GSM: 031 587 955

Župnijska karitas: GSM: 030 643 235

Shalom 02 / 2025

GLASILO RUŠKE ŽUPNIJE

In glej, bil je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ in je pričakoval Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil z njim. Razodeto mu je bilo od Svetega Duha, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega Maziljenca. Prišel je po navdihnjenju v tempelj. Ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj storili po predpisu postave, ga je tudi on vzel v naročje, zahvalil Boga in rekel: »Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika po svoji besedi v miru; kajti moje oči so videle tvoje zveličanje.« (Lk 2,25–30)

Jezusovo darovanje v templju je bilo zagotovo nekaj posebnega: tempeljska duhovščina se niti zavedala ni, da je mednje pod podobo majhnega otroka prišel sam Gospodar templja, ki se je v svoji ponižnosti podredil postavi, ki jo je sam določil. To je bila napoved njegove prihodnje daritve, ki se je dokončno izvršila na križu.

Tudi Marija se zaveda usodnosti tega trenutka. Ne gre zgolj za preprosto odkupitev prvorojenca, ki sicer pripada Gospodu. Odrešenik, večna Beseda, skrita pod podobo deteta, ni zgolj nekdo, ki je sedaj vrnjen k Bogu in odkupljen, ampak je Božji dar za človeštvo. Prišel je, da bi imeli vsi življenje in bi ga imeli v obilju. Božja previdnost je čudovita tudi ob tem dogodku – po notranjem nagibu s strani Svetega Duha starček Simeon dočaka dan, ko je njegovo adventno pričakovanje dokončno izpolnjeno. Podarjena mu je bila milost, da je smel v naročje vzeti otroka, ki ga je po Svetem Duhu prepoznal kot obljubljenega Mesijo, ki ni samo rešitelj Izraela, ampak »luč v razsvetljenje poganom« (Lk 2,30).

V evangeliju pa v ospredje stopa tudi Simeonova napoved Mariji: dete bo postalo znamenje, ki se mu bo nasprotovalo, mnogi se bodo spotikali vanj, a tudi materino dušo bo presunil meč. A ne brez razloga, ampak da se razodenejo misli mnogih src. Že ta napoved je delovala kot meč, ki je prebodel Marijino srce. Vse do začetka Jezusovega javnega delovanja se ni vedelo, kakšen bo odnos do Mesije. Bodo ljudje v njem prepoznali Odrešenika? Ko je Jezus nastopil, je tudi resnica prihajala na dan – do tedaj prikrite misli v mnogih srcih so postajale javne. Mnoga srca so se ogrela zanj, a so bila nestanovitna. Še več pa je bilo takšnih, ki so ga zavrgli in poteptali.

Mir, ki ga daje svet, je samo navidezno zatišje – ko pa se razodene preroška beseda, dana od samega Boga, pa se pokaže resnično stanje človeka. Tedaj se mora odločiti, ali želi sprejeti odrešenje ali ne. To je izziv tudi za vsakogar izmed nas.

Povzeto po: <https://blagovest.si/duhovnost>

Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu: »Odrini na globoko in vrzite svoje mreže na lov!« Simon se je oglasil in mu rekel: »Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli; toda na tvojo besedo bom vrgel mreže.« In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, da so se njih mreže trgale. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Ti so prišli in napolnili so oba čolna, da sta se potapljala. (Lk 5,4–7)

GREŠNIK SEM, A KLJUB TEMU LAHKO SLEDIM JEZUSU

V odlomku iz Lukovega evangelija Jezus Petra prosi, da bi vstopil v njegov čoln in od tam učil množice. Ko jim je nehal govoriti, ga je povabil, naj vrže mreže in zgodil se je čudežen ulov.

Ko je Peter videl, da so se mreže trgale zaradi velike količine rib, je padel k Jezusovim nogam in rekel: 'Gospod, pojdi od mene, ker sem grešen človek.' To je prvi Petrov odločilni korak na poti učenca, Jezusovega učenca, obtožiti sebe: 'Sem grešnik.' To pa je tudi prvi korak vsakega izmed nas, če želimo napredovati v duhovnem življenju; če želimo služiti in slediti Jezusu, moramo obtožiti sami sebe: brez tega ne moremo hoditi v krščanskem življenju.

A obstaja tveganje. Vsi namreč vemo, da smo grešniki, vendar pa ni lahko obtožiti samih sebe, da smo konkretno grešniki. Navajeni smo reči 'sem grešnik', vendar na isti način kot rečemo 'sem človek' ali 'sem slovenski državljan'. Obtožiti sebe pomeni občutiti lastno bedo: čutiti se bedni, ubogi pred Gospodom. Gre za to, da občutimo sram. In gre za nekaj, kar se ne stori z besedami, ampak s srcem; gre za konkretno iz-

kušnjo, kot takrat, ko Peter reče Jezusu, naj gre od njega, ker je grešen človek. Resnično je čutil, da je grešnik, in potem je čutil, da je rešen. Zveličanje, ki nam ga prinaša Jezus, potrebuje to iskreno priznanje, saj ne gre za neko kozmetično stvar, ki ti malo spremeni obraz z dvema potezama: res je, da spreminja, vendar pa mu je za to, da bi vstopilo, potrebno narediti prostor z iskrenim priznanjem lastnih grehov; na ta način se izkusi Petrovo osuplost. Današnji evangelij nas sprašuje: Znamo resnično zaupati v Gospodovo besedo? Ali si pustimo vzeti pogum zaradi naših padcev? Poklicani smo bodriti vse, ki se počutijo grešnike in nevredne pred Gospodom, potrte zaradi lastnih napak. Reči jim moramo Jezusove besede: 'Ne bojte se.' Očetovo usmiljenje je večje od tvojih grehov! Večje je! Ne bojte se

...
Devica Marija pa naj nam pomaga vedno bolj razumeti, da biti učenci pomeni hoditi po sledih, ki jih je zapustil Učitelj. To so sledi Božje milosti.

E. Mozetič

Oznanila:

2.2., praznik Gospodovega darovanja – svečnica; pri sv. mašah **blagoslov sveč, ob 10. uri družinska sv. maša**, pri kateri sodeluje družinski pevski zbor, po obeh sv. mašah priložnost za **prejem Blaževega blagoslova za zdravje**

3.2. praznik sv. Blaža

2.-10.2., LURŠKA DEVETNEVNICA za zdravje; lepo smo vabljeni, da vsak dan molimo, se po možnosti udeležimo sv. maše v cerkvi ali po TV-ju, dobre želje in molitve namenimo za bolnike in trpeče ter za dar življenja

6.2., prvi četrtek; molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice in blagoslov v družinah

7.2., prvi petek; obisk bolnikov na domu, molitev pred Najsvetejšim in posvetitev Jezusovemu srcu

8.2., Prešernov dan, kulturni praznik; molitev pred Najsvetejšim za naš narod in domovino

11.2., god Lurške Matere Božje, svetovni dan bolnikov; ta dan še posebej molimo za bolne in trpeče

13.2., po sv. maši 'kateheza za odrasle'

14.2., god sv. Valentina; dan, ko kristjani molimo za vse zaročence in vse, ki se pripravljajo na prejem zakramenta sv. zakona

17.-21.2., zimske počitnice

23.2., v Don Boskovem centru v Mariboru srečanje otroških, mladinskih in družinskih pevskih zborov

Mati žalostna, bodi ob vzglavju vseh bolnikov sveta. Teh, ki so v tej uri izgubili zavest in umirajo; teh, ki so izgubili vsako upanje na ozdravljenje; teh, ki vpijejo in jočejo od bolečin; teh, ki se ne morejo zdraviti, ker nimajo denarja; teh, ki bi tako silno radi hodili, pa morajo negibno ležati; teh, ki cele noči ne morejo zatisniti očesa; teh, ki se morajo odreči najlepšim načrtom za prihodnost; teh predvsem, ki ne verujejo v prihodnje življenje; teh, ki se upirajo Bogu in ga preklinjajo; teh, ki ne vedo, da je Kristus trpel kot oni.

Fernand Lelotte